

اظهار نظر کارشناسی درباره:

«طرح اصلاح قانون تعاریف و ضوابط تقسیمات کشوری مصوب ۱۳۶۲»

مقدمه

قانون تعاریف و ضوابط تقسیمات کشوری ضمن تعریف اجزاء مختلف تقسیمات کشوری نظیر: استان، شهرستان، بخش و دهستان، ضوابطی را برای اطلاق عنوان به هر یک از مناطق و پهنه‌های جغرافیایی کشور معین کرده است. از جمله این ضوابط جمعیت ساکن در آن منطقه است.

اظهار نظر کارشناسی

علی‌الاصول صرفاً تعداد جمعیت ساکن در یک منطقه نباید ملاک اطلاق عناوین تقسیمات کشوری باشد زیرا همچنان که اکنون ملاحظه می‌کنیم به تدریج هر کدام از دهستان‌ها به بخش، بخش‌ها به شهرستان و ... تغییر می‌کنند و استان‌ها نیز به استان‌های کوچک‌تر تقسیم می‌شوند و کلاً تقسیمات کشوری ریزتر می‌شوند و اداره کشور به صورت ریز تقسیم‌بندی شده از نگاه مدیریتی سخت‌تر از اداره کشور با تقسیم‌بندی درشت‌تر است. اما باتوجه به اینکه در حال حاضر قانون مصوب ۱۳۶۲ که در آن جمعیت ساکن ملاک اطلاق عناوین تقسیمات کشوری قرار گرفته است و در تبصره «۲» مواد (۶) و (۷) آن استثنائاتی را برای تعریف بخش و شهرستان در نقاط کم تراکم، دور افتاده مرزی، جزایری، جنگلی و کویری قائل شده است و این نقاط خود اغلب مصادیق نقاط محروم و توسعه‌نیافته هستند، به نظر می‌رسد اضافه شدن عبارت «نقاط محروم و توسعه‌نیافته به تبصره «۲» مواد (۶) و (۷) مزیتی در نیت قانونگذار ایجاد نمی‌کند لکن اضافه شدن این عبارت مستلزم تعریف جامع و مانعی از نقاط محروم و توسعه‌نیافته می‌گردد تا این عبارت موجب نشود بعضی از مناطق کشوری بدون داشتن ضوابط و با تمسک به این عبارت تغییر عنوان پیدا کنند. بنابراین طرح پیشنهادی در فرم فعلی آن، راه فرار از قانون را باز می‌کند و از این رو پیشنهاد می‌شود نمایندگان محترم به تبصره مذکور رأی منفی بدهند.